

[Pelle Voigt]

støttet generelle huslejestopforslag, som også gælder den almennyttige sektor. Vi synes altså, at dette er noget, beboerne selv skal have mulighed for at bestemme, ikke noget, som skal afgøres i folketinget. Det synes vi også, fordi der er meget forskellige forhold i de almennyttige bebyggelser, og fordi der givetvis vil blive anvist og vedtaget forskellige løsninger på de problemer, der foreligger.

Med hensyn til lovforslag nr. L 106 er det meget rigtigt, hvad forslagsstillerne anfører i deres bemærkninger. Det hovedsynspunkt, der ligger i forslaget, nemlig at man skal løse problemet med de høje varme-, varmtvands- og eludgifter ved en generel forhøjelse af boligstøtten, enten det nu er boligydelse eller boligsikring, er SF ikke enig i. Vi har altid været af den opfattelse, at den rigtige måde at løse det problem på er ved at give lejerne ret til at forlange energibesparende arbejder gennemført og derved få overført disse udgifter til den egentlige husleje og således få dem ind under de gældende boligsikringsordninger.

Vi synes, at forslaget er en god anledning til, at vi arbejder på at se, om vi ikke kan få en meget nødvendig forhøjelse af boligstøtten igennem, altså både boligsikring og boligydelse til pensionister. Derimod synes vi ikke, at der er nogen grund til, sådan som der lægges lidt op til i forslaget, helt at se bort fra de energipolitiske aspekter af boligpolitikken og sige, at folk uden videre kan få boligsikring til at fyre for gråspurvvene. Der må nødvendigvis være en sammenhæng i de ting, vi foretager os.

Vi er fuldstændig enige, som det også er fremgået af flere af forslagene fra vor side, i indholdet af lovforslag nr. L 107 om ophævelse af antiboykotloven og vil meget varmt støtte det.

Det undrer os ikke, at den socialdemokratiske ordfører, hvis parti jo har opfundet denne skandaløse bestemmelse, harceleret så kraftigt over, at nogle vil ophæve den. Derimod må jeg sige, at beskrivelsen af tilstandene i Albertslund undrer mig ganske meget. Det tyder på en utrolig mistillid til almindelige mennesker og lejere at stå på folketingets talerstol og fortælle, hvordan de lader sig trække rundt ved næsen af alle mulige venstrefløjsskter uden at have nogen som helst indflydelse på, hvad der foregår i deres bebyggelse.

Hvis hr. Lykketoft virkelig har ret i de perfiditeter, han her hældte ud over lejerne, så er lejerdemokrati i det hele taget umuligt, og jeg vil da meget håbe, at vores arbejde med den nye lov om boligbyggeri ikke vil arte sig sådan, at det synspunkt fra hr. Lykketofts side slår igennem, at lejere altså er tosser, der lader sig trække rundt ved næsen af alle mulige venstrestremister en hvilken som helst dag i ugen, blot fordi de skal tidligt hjem at sove.

Må jeg sige med hensyn til de to beslutningsforslag, først nr. B 57, at SF vil lægge stemmer til en hvilken som helst forhøjelse af den almennyttige kvota, det er muligt at komme igennem med her i folketinget. Jeg tror nok, at de politiske muligheder for en forhøjelse som den, der foreslås her, ikke er til stede, men hvis vi kan få kvoten kraftigt forhøjet – jeg forstår på de indlæg, som er kommet i denne samling fra det radikale venstres ordfører, at der stadig blandt de radikale er interesse for at få øget ungdomsboligkvoten og andre ting – på disse eller på andre områder, så vil SF som sagt stemme for en hvilken som helst forhøjelse.

Forslag nr. B 58 er vi på afgørende punkter ikke enige i. Vi er enige med VS i princippet om en aftrapning af rentefradraget, men VS anfører jo selv i bemærkningerne til sit forslag, at konsekvensen af forslagets gennemførelse vil være, at alt ejerboligbyggeri omgående standser – med dertil hørende effekt på beskæftigelsen, kan jeg tænke mig. Uanset om man kan forestille sig det byggeri, der her går tabt, delvis erstattet af nyt byggeri finansieret ved indekslån – det vil vel ske før eller siden – kan vi ikke realistisk umiddelbart se muligheden for her i folketinget at få vedtaget, at der i stedet opføres 40.000 støttede almennyttige boliger om året, som fylder dette hul ud. Hvis der kan skabes flertal for det, vil vi se på forslaget med større interesse, end vi gør nu.

Jeg skal sige, at den del af forslaget, som handler om øjeblikkelig at afskaffe retten til fradrag af renter af gæld i egen bolig, for al fremtid vil få en ganske ubehagelig virkning for mennesker, som er flyttet fra ét hus til et andet, og som måtte have pantebreve stående i det hus, hvor de tidligere har boet, idet sikkerheden for de pantebreve og muligheden for at få de penge, de således har stående, fuldstændigt vil forsvinde ved gennemførelse.